

ному чинопочитанню»³. Вказана грамота мала зберігатись в ризниці. Новозведена кам'яна Воскресенська церква була висвячена протоієреєм Костянтином Словінським 15 березня 1808 р.

На землях Воскресенського храму був кам'яний будинок. У листопаді 1793 р. І.О. Кирилов з матір'ю збудував кам'яний будинок на своїй землі й передав його церкві. Згодом він став використовуватись як житло для 20 бідних і немічних. У 1848 р. на церковні кошти, турботою старости М.Галкіна було збудовано кам'яний двоповерховий будинок. В огорожі церкви С.Льченко збудував більше 10 лавок. Навколо території Воскресенської церкви на кошти Кондратьєва була збудована кам'яна огорожа.⁴

Кількість прихожан Воскресенської церкви у різні роки змінювалась. Так, у 1790 р. їх було 758, 1810 р. - 386, 1830 р. - 238, 1850 р. - 572.⁵ За соціальним походженням

приход церкви становили статські, козаки, міщани, цехові, дворові люди і військові обивателі. У 1824 р. до храму було приписано 55 дворів, серед яких переважали міщани і військові. Але вже у 1827 р. було лише 25 дворів, більшість яких належало купцям. Дещо пізніше прихожани в своїй більшості були бідні робочі люди, що жили на Холодній горі.⁶

Воскресенська церква виконувала всі обряди - служіння, вінчання, хрещення. Особливо цінною для історії міста є метрична книга, що велась ще з 1735 р., та ісповідальна - з 1785 р.

Церква була релігійним центром Сумського повіту - саме в ній розміщувалось Вище духовне правління, оскільки всі розпорядження надходили до Воскресенської церкви.

Таким чином, функціонування храму свідчить про його важливу роль в історії міста Суми.

1. Державний архів Сумської області (далі - ДАСО). - Ф.69.- Оп. 1. - Од. зб. 1. - Арк. 203.
2. Там же. - Ф.Р-2369. - Оп. 1. - Од.зб. 1. - Арк. 66.
3. Там же. - Арк. 54.
4. Там же. - Ф. 69. - Оп. 1. - Од.зб. 1. - Арк. 145.
5. Підраховано по: Историко-статистическое описание Харьковской епархии. - С. 333-334.
6. ДАСО. - Ф. 69. - Оп. 1. - Од.зб. 1. - Арк. 146-149. Ф. 354. - Оп. 1. - Од.зб. 41. - Арк. 11.

А. Ткаченко, В.Мисенко

ПОВЕРНЕННЯ АКАДЕМІКА МИКОЛИ СВІТАЛЬСЬКОГО

Сумська обласна газета «Червоний промінь» опублікувала (див. № 18, 1996) статтю про відомого вченого, академіка Миколу Гнатовича Світацького, що був незаконно репресований і розстріляний 15 вересня 1937 року.

Народився М.Світацький 8 грудня 1884 року на хуторі Рогізне (нині в Сумському районі), вчився у Сумському реальному училищі та Петербурзькому гірничому інституті. Працював у різних куточках Росії та СРСР, у численних геологічних партіях та експедиціях. У 1930 р. вже відомого геолога обирають академіком Всеукраїнської академії наук, з 1934 р. він очолює Інститут геології ВУАН.

Акад. М.Світацький був одним з відкривачів Криворізького залізрудного родовища, марганцевих руд Нікопольщини, нафти на Ромешчині. У 1935 р. його обирають членом Президії і другим віце-президентом ВУАН, нагороджують урядовими нагородами. 29 червня 1937 р. Миколу Гнатовича заарештовують по звинуваченню у причетності до сфабрикованої справи, пібито пов'язаної з убивством М.Кірова, і засуджують до страти.

У 1957 р. М.Світацького було реабілітовано, проте тривалий час його наукові здобутки замовчувалися, а опубліковані праці (біля 80-ти)

знищувалися або з них викреслювалося його ім'я. На честь вченого ізумрудно-зелений слюдистий мінерал названо світацькіт.

М.Г.Світацький.
Єдине з відомих фото.

Все це стало відомо завдяки дослідженню доктора геолого-мінералогічних наук Д.Макаренка, статтю якого і опубліковано у газеті.

Виправлено
Макаренко
здавати в печать
зб.

ДИРЕКТОР В-ТД. ГЕОЛОГІИ
АН УССР МАКАРЕНКА

Н.Світацький СВІТАЛЬСЬКОГО

Єдиний з віднайдених автографів акад.
М.Світацького. (Публікується вперше.
Публікація Д.Макаренка)

Ред.